

Ölmeye Geldim

– Aysel TARCAN · 19 Mart 2011

ÖLMEYE GELDİM..!

Sana sitemlerim, yalnızca nazdı
Kalbinde mevsimler, bahardı yazdı
Hüzünsüz günlerim, inan ki azdı
Mazime set çekip, bulmaya GELDİM
Aşk ikimizi de, kavurdu yaktı
Sevda pınarımız, çağladı aktı
Herkes Leyla Mecnun,adını taktı
Harbi göze alıp, kalmaya GELDİM
Kırdım sevgilimi, cezamı verin
Zindanda çürütün, çarmaha gerin
Kapanmaz bu yara, bir hayli derin
Zincirini kırıp, salmaya GELDİM.
Gülmüyorsa bahtım, ne gelir elden
Bülbül neler çekmiş, vefasız gülden
Tatlı bir söz çıkmaz, şakıyan dilden
Bahçende kavrulup, solmaya GELDİM
Dökül dertlerini, candan dinleyim
Sen ferahladıkça, yâr ben inleyim
Doyunca bırakmam, artık senleyim
Bahtımdan sıyrılıp, almaya GELDİM
Bensiz uykulara, dalma demiştim
Yâd el yollarında, solma demiştim
Vuslatı tatmadan, ölme demiştim
Rahmetle ıslanıp, dolmaya GELDİM.
Aç gözlerini yâr, kaldır başını
Aşkım diye haykır, sil gözyaşını
Bin parçaya böldüm, mezar taşını
Vademi doldurup, ölmeye GELDİM.
Aysel TARCAN/Sevda Şairi
Kırklareli-Babaeski